

ה השער לה' צדיקים יבואו בו

זה

ווש התסטע שורשתי אמי הצער באלי יהוה. שלמה ולכז
בא"א מ"ז הרב ה"ה החסד. המפורסם מו' זיהא
לב וצ'לולה"ה הגרא נפי כל ר' ליב טוקש פק"ק פיר. בנה"ג
הגולה רפה קורתא קושא קינינשבורג. בראשון אלופי ראשי רומי
גנווי קצני מנהיני זק"ק הנ"ל ונראשון רב הא' נאון המפורסם
המקובל ג"י פ"ח אריה' דבי עילאה בעוד מ' אריה' לב הלוי
עפשתין. אב"ר וס"צ זק"ק הנ"ל. ונראשונם חספורי את הרב
הנאון החסד המפורסם מ' אברהם זצ"ל וללה"ה

אב"ד ור"נו רך"ק פ"פ דמיין. והה רב הנאון המפורסם
מו' מורדכי אב"ד ור"ט רך"ק דיסל דארח זצ'לה"ה
והה רב הנאן המפורסם מו' נחנאל וויל אשכני
א"בר ור"ט רך"ק קארלס רוא זצ'לה"ה. בעל המתבר
קרבן נחנאל והה ניטי הרב הסאור הנגול המפורסם ס' דוד
בן חותמי הרב הנאן המפורסם מ"ז חיים הכהן מה' אב"ד
זיגלע סטראן זצ"ל וללה"ה ניומ א' חי' חמוץ נחנונית חנוכה מ"ז
תסוע חק"כט לפ"ק: ז"ל ההסכמה והראשון מהוב
אב"ד דatan.

כבר נא החכם לכאון חכמת שלמה כבוד ה"ה החאנן המפורסם הנ"ל
שהי' אב"ד ור"ס זקק סייר דלייטה. וכינדו אותו אלופי גנווי קצני
ישורון. מנהיני עיני העודה קהיל שט ק"ק קינינשבורג יצ"ז
לחספוז ברכים בנה"ג הגולה נטה גאנונים. ספרסומים נכל והנה
דורש ורש והספיד. ויחכם שלמת זה' נתן חינו בעי הכוויות. שפטים
ישק. לוואר רואי' ונכוון והסכמתי להעלות על מזבח חרטום את
ההספור הנ"ל פה קהילתו קודש יאו כ"ד הפדר בצדקה לנכוד התורה
ולמדוי' היום יום ח' ש"ח אב חק"כט ל' הק' אריה' לב חרדי עפשתין
התה' נק"ק הנ"ל

גנץ יוסה בטהרא

נופס פה ק"ק קינינש בערג תחת ממשלה אדונינו מלך האדריך והחפדי
פרידריך השני מלך פרוסיה יהודה ברוניבורג ר' יה' ויתגשא מלכטו
ברפנס. שהוקם פחרש בנית המומחים העיר יהאן פרידריך
דריסטט נשנת דופבח טסדי למחול לי לפ"ק.

לא עת בשורה. לבשר צוק בתק קREL וורה יטול' רק עת לנכות על הני צופיא דבל' בעפרא' על יציאת הצדיקים מן העולם פנה זיהה הוודה והוורה. ה'ה הרב הנאון החסיד המפורסם' שמו נדע בשערום שעריו אורה' תני ומתני לית ל' שיעורא' אשר השניב בכחו ומתי נמהו מורה' נקי וטהור נכל טמי טהורה'. מ' אברחם בהרכ גאנון החסיד המפורסם' מה' רצץ הירוש שהי' אב' ד' ור' מ' דק' ק' פ' דמיין עיר המושטרה. וועל אלה אני בכוכ' עינוי עיני גורה. על פטירת הרב גאנון הספרוסט מ' מרדכי שהיה אב' ד' דק' ק' דיסלאוף חנוייה' דה' לו' יוד בעלה ובגנטער צנא מל' ספרא' עוף הפורה נשרכ בהבל פיו כבמורה. קולע אל השער' זו חורה זו שכחה' וקול ועתה שנבר אעוררה ישבר על שנבר יהודו ידובקו וננשה צורה אל צורה' בגמינו. על פטירת הרב גאנון הפכו. מ' נחנאל וויל' אעכני אב' ד' ור' מ' זוק' ק' קארלס רוי' א' והמידינה. נעל חבר קרבן נחנאל אספלורי' המאייה' ועל פטירת ניסי הרוב חמואר הנודול הספרוסט מ' דוד נן חותני הרב גאנון המפורסם ס' חיים הכהן שהי' א' ב' דג'יל ספראונען אשר לוקח כתאה' נפליה' פה עטרות דוד צפירות תפארה. הי' נולל במקרא במשנה והשכירה. מורה גם הוא יורה. עליה ארוי' מסובכו מי לא יירא' לו חכמוני נשכילה. אל גודל החשור ונפרא'. ומורה גם הוא יורה. אשר ביטינו קרה. גועק ועקה גוללה ומורה. ובתשוכה נתעורה'. אווי לנו כי חטאנו והקדושה והטהורה'. נספир רספוזא דתוי ודשכבי יקרא. מעניא רסודרא. בעורת עיטה שלמה אורה' ולא לילן נגוזות ובוגרויות חמורות'. כי אsea עני אל' ההרים. החורייט וטורים. כי ת' ל' עיר מלאה חכמים וסופרים. סגנים ותורדים. ועל גניכון וגנובה להם הרב גאנון הספרוסט' כי פ' הא ע' ארוי' דנו' עללה אב' ד' ופה קrhoח קוויא כלום למשמעתו סרים. גם אורחות טובים. טובים נמי ד'דרשת ארוי רלבנן האדייטים. רק על מ' מרתטי אעמדו והאייצנה על סוצר בנין הסצרים. לעורר מסטר תמרורים. על הני גודלי הדור אשר בעוטינו גודרים. ולא באתי אלא נטכיר בעונתה אל העודה הקדושה תמיימים וושרי'. שמע ותהי נפשיכם לדור דורים' ותונט לקובל' דור הינה וזה נא מרגן על ההרים. המאור לארען ולזרום:

איתא בגמ' ריבמות תניא ר' נ' בא הגוירות שנטגירות פחוות פנת ג'שניט ווומ' א' כשרות לכהונת שנא' ואת הטף בנשים התיו לכם ולהלא פמחה הי' עפהם והוא היה כהן. תניא וכן ר' רב' א' קני עכ' וו. אין מטהמי' באוהל שנא' אום. אתם קרייט אום ולו'. והוא תמה מה עניין ב' ורשות של ר' ב' לייהו. יותר תמו' על לשון. וכן. שאינו מדויק:

והנאל לפען' כות הסגנון דלפי שאמר ר' נ' דין דהגיירות הי' איה קשי' לו' א' תניא וכן ר' רב' א' קני. עכ' וו. אין מטהמי' באוהל' ויתורען. ע' פ' ואיתא בגמ' רונחים ואת שע' החטא אית דרש משה והנה שורף ר' נ' א' אומר מפני אוניות נשרכ שאוון אסור לאוכל' בקורסים לערב. ר' י' ור' ש' אמרו מפני הטומאה נשרכ. א' ל' ר' ר' והלא פמחה הי' עפהם א' ל' לא נתהן פמח עד שטם שלום בנין השניטים וע' ש' .

והנה א' לא נתהן פמח עד שטם שלום בין השבטים א' כ' אינו מוכח דהגיירות שנטגירות פחוות פנת ג' שnis ווומ' א' כשרה לכהונה והא וכתיב ואית הטף בנשים התיו לכם ולהלא פנתה הי' עמהם הלא לא נתהן פמח עדין. אך ר' ש' אויל לשיטתי' רסבורה ל' מפני הטומאה נשרכ וויל' דנתהן מיד כמו שהקשה ר' ש' עצמו ל' ר' נחמי' ולהלא פנהה הי' עמה' כ' נל' ואיתא בגמ' דונחים זר ואוין שענד חילל' ור' מילן ק' ס' מושב מה' יושב שאוכל'. אם ענד חילל' ור' שאיע אונל' לכ' ש' .

אונן מנוין וכתיב גבוי כ"הנ לא יצא ולא יחולל הא אחר שעבד חילול. דבי ר' יטמיעאל תנא ק"ג מבעל מום מה בע"ס שאונל אם עבר חילול און שאינו אונל א"ד שם עבד חילול טה לב"ע שכך עשה בו קרבין נCKERיבין ור' יוכח שלא עשרה בו קרבין נCKERיבין וחור הרין הדז השורה שבזה שמוקהירין ואם עכוו חיללו אף אני אכיא און שמורה ואם עבר חילול. היכן הוהרי כסנבר מסני איניות נשף שאונן אסור בקדשים ומזה מוכח אורה לאון שלא יעבד וע"ש כפי"רש"

והנה א"א מפני הטומאה נשף א"כ לינא למילף און בק"ו מן בע"מ דלייכא אורה וצ"ל מן לא יצא ולא יחולל והנה למ"ד דיליף און מן לא יצא ולא יחולל קשת ל"ל גבוי בע"ס שם עבד חילול נילף ק"ו מאונן מה און שלא עשה בו קרבין נCKERיבין חילול בע"ס עשה בו קרבין נCKERיבין א"ד שיחילול. מה לאון שאינו אונל ישב יוכח שאונל ואעפ"כ חילול:

ואולם נראה לפ"ע"ד דהרט"בם וסם"ג פסקו דרב"ע שבל' בין בשונג בין במויד. גבוי און כהבו בסתמא חילול. ויל' דמ"ד דיליף און מן לא יחולל זוקא במויד. דרא אמרין דא אחר שעבד חילול דוגמא דלא יחולל דכ"הג ולאו בשונג משעני ולפ"ז י"ל דא"הג דליפין בע"ס מן און לעין מoid ואצטריך גבוי' בע"מ ולא יחולל דאך בשונג חילול:

אמנם לפ"ז ק' למאי דאיתא בנים' בע"ט שעבד ענדות פסול' מנ"ל סן הנני נתן לו את בריתו שלום כשהוא שלם ולא כשהוא חסר והוא שלום בתיב ו' דשלום קטישא ופי ר"ש והוא דנחויב גבוי בע"מ כפי' ולא יחולל היינו במויד ואצטריך שלום אף בשונג ולפ"ז ק' ל"ל שלום להורות על שונג הלא ע"כ לא יחולל' גבוי בע"ט הוא על' שונג מoid יש למילף ק"ו מאון. ולפי האמת מה שהשיטו הרס"בם וסם"ג א' שונג וא מoid גבוי און שהר"בם והס"מג יולפי און מן בע"ס בק"ו וטמנו עצמן על בע"מ שכתנו א' שונג וא' מoid. ובע"ט גופא וריף מן הנני נתן לו את בריתו שלום. אמן למ"ד און יוליף מן לא יצא ולא יחולל קשת ל"ל שלום על שונג גבוי בע"ט נכל' וצ'ל ואצטריך שלום נדאיתא בנים' חנחות' נאמר בגין הנני נתן לו את ב"ש ונא' גבוי אליהם בריתו היהת אותו הח"ט והשלום. ודפנחת הוא אליהם ולין ו' דשלום קטישא זאליהם ד"פ חסר ו' ויעקב ד"פ מלא נו' שנintel ממון מטעון את הו' שניגאל את בניו.

ואי' בנים' אשכח' רבה בר אונחו לאליהם וחוו קאי בגין' ק' של עב"ו וס"ל גלאו נהן מרדס"ט קאי' בגב' הק ש"ע א"ל קני' עכ"זום אין טמאנין באוהל. ופ"ר"שי' ולאו נהן מר דפנחת הוא אליהם. [וע"ש בתוספ' ש"יא] שהוא נא מגדי ויא' שהוא מבני בגין' של רחל] ובזה יוכן הגורת שנתגניריה פחותה מכת' ג' שנים ויום א' כשרה לנחותה שני' ואת התפקידים החיים להם והלא פנחת הי' עמם. וק' והלא לא נתהן פנחת ער שם שלום בין השבטים. וצ'ל דעתהן מיד דר"ש. אויל לשיטתו' נכל'. ק' א"כ צ'ל זלאו מפני איניות נשף ורק מפני הטומאה א"כ מ"ל דאון חילול זילנא למיטר נכל'. ק' א"כ צ'ל זלאו אורה אלא צ'ל מן לא יחולל א"כ ק' ל"ל שלום על בע"ט על שונג הלא ע"כ ולא יחולל דבע"ט קאי' על שונג מושט דמוי לילף בע"ט פון און בק"ו אצ'ל דשלום הורה דפנחת הוא אליהם וק' עליו זאיך הווה אויל בגב' הק של עכו"ם لكن אמר וכן רשות' ק"ע אין טמאנין באוהל. ואף ער'ט'בי הי' מקודם שתיא' קאי' אליהם בגין' ק"ש"ע. רק כדי שלא קשתה לפוי' זנורי רשות' כי מזמן הגירות על אליהם. תי' המסדר הגמ' וכן הי' רשב' יא ק"ע אין טמאנין באוהל ודוק': או' יאמר מעין לעין באותו יותר בקוצרה וו"ל דמ"ר לא נתנה' פנחת ער שם שלום בין השבטים יוליף מן לנו אמר הני נתן לו את בריתו שלום שיעשה שלום ב"הש' ואת' כ' והיתה לו ולזרעו אחוריו כראנת עולם ולפ"ז איינו מוכח דפנחת הוא אליהם אמן למ"ד שנתקה' מיד או משחרג לוטרי או צ'ל ושלום הורה דפנחת הוא אליהם וכזה יוכן הגירות וכו' וצ'ל דעתהן פנחת מיד או מטהרג' לוטרי

הספר

לומר ולא משפטם וכו' וא"כ שלום הורה דפנחים הוא אליו וראית דמי בנה"ק של עכ"ם לו"א
 וכן ה' רשב"י א' קבורי עכ"ם אין מطمאין באוהל וק"ל ונזה סתום נט' חוביים טוי ראה נע מרימות
 משה ור' היהת אהרן קרוב ה' ומקשין העולם למה נקט נפשי נטולוגתא אם ה' משה כחן או רור וה' ללו
 משה ואחרון קרובים היו" וחותנאה דחטוקים מחולקים או רашק כשלישי הוא פסול להעיר מחתמת
 קרוביה או לא"ו ולמ"ד דראשון בשלישי נשר ולמ"ד דפנחים נתנהן סיד ה' יטול פנחים לראות את
 גנעה וכ"ה בירושלמי. אך א"א מפני אניות נשרף א"א לוטר גננה" מיד דא"כ ק' ורלא פנחים
 ה' עמהם. א"י גנמ' חוביים אסר רב. משה כ"ג ה' וחולק בקרשי טפים. מהובני אסרו לו ורלא
 פנחים ה' עמהם ואם אית' ליטו לוי' ורלא משה ה' עמהם. ובזה סתום נט' אדם ה' אומר משה אמרת
 קרובים היו' ומשת ה' כהן א"כ עכ"ל מפני החוטם' נשרף וא"לכ אל מפני אניות נשרף ק'
 ורלא משה ה' עמהם וא"כ ייל' ופנחים נתנהן סיד ואין קושי' ורלא פינחס ה' עמהם הלא עכ"ב
 מפני החוטם' נשרף. דא"לכ ורלא משה ה' עמהם וא"כ גננהן פנחים סיד הלא הוא ה' יכול
 לראות נע מרימות לה אמר משה ור' ה' ומפני אניות נשרף ולפ"ז מונח ומשת ור' ה' וא"לכ ק'
 ורלא משה ה' עמהם א"כ עכ"ג מונח ולא נתנהן פנחים סיד דא"לכ ק' ורלא פנחים ה' עמהם
 וא"כ שפיר מקשה מי ראה דפנחים לא נתנהן ערין וק"ל' והנה י"ל מה דיליף מן הגני גנות לו את
 בריתוי שלום כשחוא שלם ולא כשחוא חסר ובגע"ס שעבד חילל אף שכחיב שלום בוו' נקשות
 הנם'. י"ל ושניהם א' הוא שלום ושלם ותחילה נתרען קושי' הנם' ו"התוסף' נמס' חולין בענין ע"ע
 מ"ל הנם' בחולין פנין' זאלין בהר רונא. מן ענלה ערופה וכתיב הערופה נשיה' שליפה תהוי
 אפי' אחר הערופה. וליחסו זלפא ניקב קרום של מוח אלא זאלין ב"ר. וכ"ת. מא' נ"מ נפירה
 כתיב בהנקדים. רב אתי בר יעקב אמר את' משער המשתלה וכתיב ולקח את שני השיעורים שהי'
 שניהם שווין. ולייחסו זלמא של עוזול טריפה. וכ"ת מ"מ הא אין הגנו'ל כובע לעוזול אלא בראו'ו לשם.
 זלמא היכא דאפשר ורוכא זלמא אפסר ל"א. והקשו התו' הלא ורשין מהערופה ואת בערופה
 זאין פרה בערופה. ובפ' כ"ה ילפין מן הערופה מיעוטא הוא לדבר שנעשה בו מצותו אין מועלין בו.
 ותריצו מושם וסתמ' ענלה ערופה' ורשין נשיה' שלימה והוא דאי פרה בערופה ילפין סן ה'
 והעראה לתרען קושי' התו' והנמ' בוה' הסיגנון זודאי מונח זאלין ב"ר מן שני טורים
 אך ע"ז ק' זאלנא היכא דאפס' וכו' ולכך יוליף מן ע"ע. ומזה מופת דאפי' היכא דאפשר סמכין ארוכא
 כמו שייתברר והנמ' דמקשה זלמא זונא רא"ז ז"ל לא ל"א לא קאי על הלימוד סן ע"ע. רק דרשקון
 ה' סל' רהערוף' את בערופה נקשית התו' אך לא ילפין מע' וא"א הערוף' ואית בערופה אין
 פרה בערופה יהי' מונח מן שני טורים ג"כ אפי' היכא דאפשר סמכין ארוכא ולפ"ז מ"מ מונח
 זאלין ב"ר אפי' היכא דאפשר או מן ע"ע או מן שני טורים. ע"ב דיש עוד לימוד זאלין ב"ר
 כן פרה אדורמה זבתיב וחתט ושרף מה שחייבת נשיה' שלימה אף שריפתה נשיה' שלים' וליחסו
 זלמא טריפה ה' ובקשו התו' הלא פרה בת טritis וקי"ל טריפה אינה חי' ינ'ח ולפ"ז ע"כ
 כשלולה היתה נשיה' ז' פנין זאלין ב"ר ולמ' העמידה על חזקה ששרה כשרה כמו שנולדה.
 ות' זאיכא חזקה איפכא העמד טמא על תזקתו והנה א' פלוגתא ח"א ענלה בת שנה זה"א אף
 בת שתי שנים ויל' הטעם רנת' ענלה בקר ענלה בת שנה בקר בת טritis והנה למ"ד אף בת
 שתים ק' קושי' התו' על ע"ע עט' נל זאלין ב"ר זלסה טשומ חזקה אטנס באמת אף למ"ד בת שתים
 בשיטה דנשר בת שנה ג"כ מונח זאלין ב"ר זאלנא חזקה ולפ"ז מונח אפי' היכא דאפשר סמכין
 איזובא דא"לכ' אלא היכא ראנש לא סמכין ארוכא קטה לא יהא ענלה שריה בת שנה הויאל
 בת שתי שנים ג"כ נשיה' ליהו' דזוקא בת ש"ז דזא' יש חזקה דנשות ולא נצערן ליל ב"ר משא"כ
 נשיה'

כשהיא בנת שתה פצטרן ליל ב"ר רטה לי אפשר לסנוק או אפשר נשחיא ב' שנים דיש חוקה אל מונח דאית דאפשר סמכוין ארכונא' וא"א זאת בערופה ואין אחרות בערוף' מונח משני' שעירום ואפי' היכא ואפשר סמכוין ארכונא ע"פ דאית' גט' דחולין ותרא פרה כשרה בערינה מק'ו מות גנלה שאינו כשר נשחיטה כשר בעריפה פרה שכשרה נשחיט' א"ד שתראה כשר בעריפה א'ק ושחט וחקה כתיב וכל היכא דכתיב חקח לא דרישין ק'ו' והוא חני' ועשהו חטא הנורל עשו חטא חטא ולא קריית השם. שיכול והלא דין הוא מה במקו' שלא קידש הנורל קידש השם מקום שקידש הנורל א"ד שיקרש השם תל' ועשהו חטא טעם דכתיב ועשהו חטא דא לא"ה הויל פין ק'ו' אע'ג דכתיב חקח גני יה' א"ק חערופה זאת בעריפה ואין אחרות בערינה. ורגה א"א וקריאת השם מהני גני שני שעירום וכמ'ז ביזמתה לה מעכבר וקריאת השם מעכבר אז לא אינפת לנו בשל עוואל אם הוא טרופה ובשלטמא אם הוא ע"י גנול אין הנורל קובע לעוזו' אלא בראוי לטס דאם א' אית ראי לשם אינו שיין גנול מש' אב' כשחוא ע' קריית חטס אז אפי' טל עוואל טרופה ט'ר' ולא נצטרן ליל ב"ר ופשוט הוא 'ול'פו' ע'ג מונח מן שני שעירום אפי' היכא ואפשר סמכוין ארכונא דא'לך אלא היכא לא אפשר לא סמכו' ארכונא ק' ל"ל ועשהו חטא ווא'ל וזה א' וקריאת העם מהני ק'ו' הלא ע'ג א' לומר וקריאת השם מהני דאי מהני גם קריית השם לא יראה שרי גנול רק בקריאת השם דבקריאת השם לא נצטרן ליל ב"ר ונגנול נצטרן ליל ב"ר והיכא לא אפשר לא סמכוין ארכונא והכא אפשר בקריאת השם ולא נצטרן ליל ב"ר אפי' וואי טרופה של עוואל לא אינפת לנו ומה לי אפשר למינדק או אפשר בקריאת השם ולא אינפת לנו. כשהיא טריפה וא'ג ל"ל ועשהו חטא אלא ע'ג לומר אפי' היכא ואפשר למיבדק סמכוין ארכונא ולפ' א' אצטריך ועשהו חטא דאי לא הוא כתיב ה'א וקריאת השם ג'ג מהני ואפ'ה כשר ע"י גנול אף נצטרן ליל ב"ר הלא אפי' היכא ואפשר בקריאת השם ולא נצטרן ליל ב"ר עבדין בהנלי' ואולין ב'ר:

ונוה מחרוץ קושי' הנס' והתו' דא"א הערופה זאת בעריפה ואין אחרות בעריפה ק'ל' לא כתיב וחקח אצ'ל דמונח והיכא דכתיב חקח ילפין ק'ו' מודצטריך ועשהו חטא. אן ק' א"א והיכא לא אפשר לא סמכוין ארכונא ליכא למימר ועשהו חטא להוורות דאי קריית השם מהני דבלאה' ליכא למולח ק'ו' וקריאת השם ג'ג מהני דא'ג לא יהא כשר בהנלה וכ'ל אצ'ל אפי' היכא ואפשר סמכוין ארכונא מונח מן שני שעירום ולפ' מט'ג' מונח ואולין ב'ר אפי' היכא ואפשר או מון ע"ע או סן שני שעירום ודוק'

אך 'ול דההו' לא מקש על מ"ר דילח' ואולין ב'ר מן הערום' רק מקש על בריתא עצמה וס'ל הערופה כשהיא שליט' תהי' הא لكمן ילפין מן הערופה זאת בעריפה אין פרה בעריפה. אלא או קשי' על חום' חא קאי' וחתו' הקשו ב' קושיו' ולא תרצו רק על הראונה.

והנלו'ד בזוז הסיגנון דואין הב' קושיו' אחת היא ולא אחת ואחת דא"א זאת בעריפה ואין פרה בעריפה א"צ הערופה לדבר שנעש' מצותו אין מועלין בו וא"א הערופה לא אירוי על פרת שאינו בעריפה א"ב אצטריך הערופה לדבר שנעשו מצותו אין מועלין בו ע"פ דאי' גט' דבנורוח ע"ע אימתי נאסרת רב המונוא אמר טחיים רבע אמר לאחר עריפה אר'ה מפ' אמיןיה לה דתני' השוחט ע"ע או'ג' ר"ש פוטר בשלמא א"א דאסורה טחיים מ"ה פטר ר"ש וס'ל שחיטה שאינה ראוי' לאו' שמה שחיטה אלא א"א דאיינה אסורה אלא לאחר העריפה שחיטה ראוי' היא' ורבא אמר ולמא ס'ל לר'ש עגלת בשחיט' כשרה ורकשו בתו' שנים ביזמתה למ'ר דעת' ע' אינה אסורה מחייב' למ'ל הערופה ודובר שנעשה מצותו אין מועלין בו דלא תילח' מע'ו' ודבר שנעשה בו מצותו מועלין בו מי' הא דקאמר ע"ע Choi דבר שנעשה מצותו ומועלין בו הלא עיקר איסורה איתו אלא אחר הערופה' אלא

אלא והסוגיא אתי' סמ"ר ואחריו מתייחס היוצא מהו א"א הערופה לטעט דבר שנעשה מצחו א"ן מועלין בו ק' הלא אינה אסורה מחייב ואל דע"כ אסורת טחיות דא"לך אמר פטר ר"ש או"ב אך ק' דלמא ענלה בשחיטה נשרה וצ"ל רענליה פסולה בשחיטה . אטנס א"א רענלה בשחיטה נשרה א"כ ו"ל דאייה אסורה טחיות וטעם דרש דפטר און"כ משום רענלה בשחיטה נשרה א"כ א"כ הערום לדור ענלה מצחו כקושי התוספת .

וחיהו בגם ותחא פרה נשרה בערפה סק"ז מה ענלה שנייה נשרה בשחיטה נשרה בערפה פרה בשחיטה א"ד וכן ח' לענלה השעפת ואת בערפה ואין פרת בערפה ותהא ענלה נשרה בשחיטה מק"ז מה פרה שאין כשר בערפה לשורה בשחיטה ענלה וכן ח' לענלה וערפה אין בשחיטה לא . וחנה לרנא רס"ל אלינו ר"ש רענלה נשרה בשחיטה לא יולף מן וערפו בשערפה אין בשחיטה לא רוק וליף ק"ז ספרה סה טרה שפכ"ל בערפה מן הערופה . ואולם א"א דהערופה עצරן על ליטוד אחר ולא איירוי על פרה שנייה בערפה או ליכא ק"ז מפרה וטרה גוף-ט"ל דאייה בערפה . וכוה יוכן רט"מ ק' ואצטראיך הערופה ואת בערפה ואין פרה בעריפת וא"ל וזהערופה לא איירוי על פרה שפסול בערפה א"כ ליכא ק"ז רענלה נשר בשחיטה וא"כ ע"כ צ' לענלה אסורה טחיות ואל"כ אפסוי פטר ר"ש וא"כ עצערן הערופה לדור ענלה מוצעת אין מועלין בו א"א רענלה אסורה מחייבים וא"א והערופה ואת בערפה ואין פרה בערפה א"כ י"ל רענלה נשרה בשחיטה ס"ק זיל רענלה אינה אסורה מחייבים וא"כ א"כ הערופה לרבר ענלה בט מצתו אין מועלין בו חזק '

ונראה ליתן שום לשבח על מה שאמרו הערופה בשיהו עלימה תהוי לאתגר הערפה וגם שלא תהי טרפה כי נטרחה כתיב נה נקרושים . ותחליה אמר רמו בפ"ע ע"כ כתיב בפסוק כי ימצא חלל באדמה ונ"ז הדקוקים בנאן רבו כמו רבנו והמתה קרוב ללי' דקדוקים וא"כ לשפטם ומאליו יוכן הנם שקורמוני קצת ברמו יה תגאון בעל עלילות אפרים אמר תק"לג ותקלד על נתה וקדוקים מ"מ אין מודרך גלו' חידוש כאשר ראה הרוא' והנעאה ונודע שהצדיק טה בעין הדור . ואות"ל מי שיש בידו למחות באנשי ביתו גענש על הקרוב קרוב קודם . על אנשי ביתו יותר מעל אנשי עיטה כי נל איש שורר בכיתו ועל נמאנ'ו גענש על הקרוב קרוב קודם . וזה אומרו כי ימצא חלל באזאת שיטות הצדיק והצדיק נק' חלל ט"א ולבי' חלל בקרבי כי הלב יש בו ב' חיללים א' מטען לייצ"ט וא' לייצ"ר והצדיק שאין בו יצח"ר החלל ראה' הוא נטהר חלל ונשחת הולן הייז"ט נ' מחלל השני ונשאר מקום השני ג' חלל וזה חלל . וגס נק' חלל שהוא גני' חיים וצדוקים נמייחן קריין חיים . נאדמה אשר ה' אלהיך נתן לך לרשותה שעוזא'ו' שם ארכנת ימים כמו שאמרו בגמ' א"ל ר' איינא סנא בגבבל תמה אמר למן ירבנו ימיכנס על הארכנת כתיב וזה הצדיק מטה קידם וממנו ולכך אמר אשר ה' אלהיך ב' שמות אלו חם כלולים י' ימי הבניין וע' שנה שהאדם חי הוא מ' ימי הבניין כנורע וו"ס ימי שנותינו בה'ם שב'עים שנ'ה וזוקן נופל בשודה שהנוף נופל נשרה שהוא הקבר כמאמרם ז' על פסוק ונל אשר יגע ע' פ השווה זו גולן וזרפק וחטאים נראח כי שודח עם האותיות ר' נופל היטליו ועם הכלול גם נופל . לשון שוכן כס"ש על פניו כל אהיו נפל והנשפת נופל היינו שוכן בשודה שהיא השכינה כנורע' לא נורע מי הכרנו ר' נול שלא נודע ממי יצא הרעה הזאת וכי גרטם למיחת הצדיק כי מ' הוא זה ואית' הוא אשר מלאו לבו לעשות עכירה כו' שעלי' יסות הצדיק . ויצאו זקנץ ושופטין הם החכמים שבדור אשר עליהם מוטל לחקיר ולזרע על מעשה ב' על כל דבר פשע אשר יאמר עליו כי זה הוא הרשע ושדו בהטערת וחכינות לבס אל חערם הפה גט ב' הנקרא ערים כד' א' עיר קטנה ואנשים בה

מעט אשר סכנות חלל שרטט טכניות הצוריק שמת. והי' העיר הקורונה אל החלל ר' ל' והי' הרשות בעיר שהוא הגוף הקורונה אל החלל שהוא הצוריק כי על העון של ה兜ר קרוב אל הצדיק גענש עליו. ועם שאמרו ח' ל' כ"מ שט' והי' הוא לשון שמחה כי הרשות שטח כשפת הצדיק חקרוב.

אליו כי חשב שנחכט לו חzon לגמרי אין השמחה נהפכה לו לחוגה

זה פ' הפסוק נצחים פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבת אשר לבנו פונה חיות סעת ה' וננו' והי' נשמעו את דבריו תאה זהות והתגרכו לבנו לאמיר שלום יה' לי כי בשרירות לנו אלן למן ספות תראה את האמתה' לא יאהה ה' סלח לו וכן' ורנצה בו כל תאהה הכתובה בסטר הזה והנדילו ה' לרעה מכל שבטי ישראל וכל אלות הארץ הכתובה בספר התורה הזה ופירש' כתרגמו רוחו שונג צמה מודע ע"ש.

הנה הוקוקים רנים וא"צ לפרטם.

ונראה דאה' ל' ע"פ גם כל חלי וכל מנה אשר לא כתוב בספר התורה הזה יעלם ה' עליך שע המשון וו מיתת צדיקים להנין על הדור כשם חינוך שה' קנה נטול נפש צדיק א' ומתקב' וק' מני' והוא סיתת צדיקים וגם לך לא נכח הכתבה נפיו.

ותחן לדוניו י"ל פ' הפסוק הזה ע"פ ודאית' בפס' סופרים פיש לנתח נס"ת צ'ח שיטין להנין על צ'ח קללות שבמנה תורה. והנה באמת יש עוד סנה נוסף על צ'ח קללות והוא מיתת הצדיקים והי' כתוב צ'ח שיטין להנין נס על מנה וו. אין מנה וו צרין לפפמים להנין על הדור והוא גם כל חלי וכל מנה אשר לא כתוב בספר התורה חז' ר' ל' שלא נכח השורה נס"ת להנין על מנה וו ולכן לא אמר הכתובה" ולא קאי על המנה וק' לטה לא נכח בספר התורה עוד שורה להנין עלי' אלא וו מיתת צדיקים והוא נערן לפפמים להנין על הדור וזה שאמרו ר' ל' בגיטין Hai כתיבא אמר לי' גם כל חלי וכל מנה אשר לא כתוב בספר התורה הזה. א"ל כנהו מרתקנא מrown פלן א"ל אינגד פותיא ומפלא פירט' עמוד וחצי עמוד של ס"ת כי העמוד הוא צ'ח שיטות וחצי עמוד הוא ס"ט ומפני על הקללות שבת' כ' ושבעמ"ת ודוק.

ה' נכח נפי' הי' רוא' הרשעים ונחויר לעניינו. ונראה הטעם ולא נכח בפירוש חמנא שסיתת הצדיק סכטר וייעשו עכירות על סנק' זה לנין לא ונמו דאיתא בוחר על כוונה אחרת. ז' א' פן יש בכם: ה' והי' כי יהילו שמחה כמשמעות ותי' בכ"מ שיה' הואה גם כל חלי וכל מנה אשר לא כתוב בספרה התה' הדור לנין לא אמר בראותו את דברי רתאה הואת דאי' ישלום לו רק נשמעו מפי ח' ל' או נשמעו לשון הכהן וכל סנה אשר לא כתוב שהוא מיתת צדיקים שמכתבת ער או יה' לו שמחה והתגרכו לבנו לאמר שלום יה' לי' שיחסוב סיתת הצדיק' היא בדנה לו שיה' לו שלום שלא יעת על עונתו כי לשון נאדר' בשרווי' לבני אלן שסיתת צדיק ונפער על עונתו כי לא ילק' בשיר ות לבנו יה' הוא הצדיק והוא יטמות בעון חדור. וזהו למן ספות הרווה את עצמאה ספות כלשון.

ספו תמו הרווה ה' הרשות בתאות ש' ה' את רצמאה הוא הצדיק כדאי' בסנהדרין רף ע"ז ע"ב רוח עכ' גם וצמאה אלו ישראל והוא למן ספות הרשות את הצדיק בחתאו שיטות בעונו וכופר לו. או י' רטה הוא הצדיק שלעולם הוא רוח ושבע כל' טוב כי שם נחלקו והרשע לעולם הוא צמא כמו השותה מי מלותים שלעולם הוא צמא. יש לו מנה מהאה מאתיים כנודע. וזה פ' למן ספות הרווה שספה חזריק את' פ' סן רצמא. שהוא הרשות כהמת עונתו ואמר לא יאהה ה' סלחן לו בטיתת

במיתה הצדק שטאות רחטא על סען זה והיינו מיתה הצדק או אין מיתה הצדק מכפר עליו
donehet וואמר אהטה ויוח' מכרך דאין קשינר גזטה סניינר ורבצת ב' ז' דיקא כל ראללה הנטו' נזה
דיקא בסטר הוה ולא ית' פנה אער לא כתוב אהיא מיתה צדיקום והבויו' ה' לרעה נכל אלות
הנרי'ת הכתבות כסטר הווח הכתובות דיקאודוק. ולפי פירש' לסתן ספות הרעה את הצמה
שיתופף לו השונג על המוד כתרגומו נראה זהה כוונת התרגומים דאי' בכתבי קושט של א' א' מ' ז' וכי
חרב המא' תג מורה'ש' ז' ז' וסאית' טעם בא לו לאדם שעכבר עכורה בשונג הלא מה נהמתן של
צדיקים וכו' אלא מפני שכבר עבר במויר אותו עק או פשע ושנה פלעות השונה שלוח לו הקב'ת
אח' ב' שונג מעין אותו ען להיות לו למוכרת ען שייטה תשובה ואם איתו עשה תשובה הוא גענש
גס על השונג נוסף על המוד ואיתא' בכ' ק' שלא' א' מ' ז' הרוב המא' ה' החסיד המפורסם ז' ז' דזה
פ' הפסוק כי פצעי אני אדע וחטאתי גנדי חמיך פ' יודע אני שעשתי פשעים הואיל וחטאתי ג' ת
ומוכת שעשיתי פשע מעין אותו חטא וזה ג' פ' הפסוק גושא עון ופשע וחטא זה' של וחטא זו'
סיטוד אלא כסטעא עון ופשע הוא גס התחטא שלם וורו וחטא החטא של אותו עון ופשע
וזמ' ח' ז' ז' דזה פ' הפסוק אלפודה פטיעים דרכין וחטא מס אלין' ישוכנו פ' אלפודה פשעים
זרנן תאץ טורה החטא נזק התשוגה. שאחה שלוח להם שונג מעין אותו עון זהה וחטא מס
אלין' ישוכנו ז' ז' דזה כוונת הת' א' בזיל לאוספה ל' שלוחא על זונתא שיינש גס על השונג שעשת
מעין עון הקודם ורשי' שפ' ה' תא' שיטופף החטא שעשה חילה עם העון שעשת עתה היית
רזה אחרת בקרנו והוא ע' ט' המפורסם ז' ז' אל ירגן אדם על השונג שעשה רק שידאג שהוא מעורר
לעתות עכורה במויר והק' בת שלוח לו חילה שונג כדי שית' נורער מאותו עכורה שרוא'
לעתות במויר נמצא שם עשה אח' ב' העבירה במויר גענש גס על השונג שעשה תחילת זוק.
ונחוור לעניינו אחר שאמר והי' הרשע העיר שהו רגוח הקרווב' אל החל שהו הצדיק אמר
ולקחו זקני העיר ההיא הוקמים והחכמים שבעיר ההיא עגלת בקר הוא הרשע הנוכר שהו בעניל
לא לומד לעשות טוב ונעלה מלומה אהנת לדוש בעודה אחרים הוא כינוי אל מעשים הרעים
גס בקר כינוי אל פישע ישראל' שודם לבתמה אער לא עובד בה עבדות השם אשר לא משכח
בעול תורה ומצוות וכעול מסים וצורך' והורידו אותו כי יש רטעים שמוריון ולא מעליין אותן וגם
ותורידו אותו אל נחל איתן הוא ז' כנסיות ובתי סדרות שנקראים נתלים שמעליין את האוט
טטומאה לטורה ונקראי' איתן טומ' וחווקן של ישראל גנדוע. גס והורידו ע' טטומאים

קרואין ה' שלא' יעסוד אדם בסקסום' ויתפלל אלא במקומות גמוך לנין אמר והורידו אותו אל
נחל איתן שהמה נתי' כנסיות וב' פ' לא יעדכו בו ולא יורע שבתי' כנסיות וב' פ' אסור לזרוע
ולעכודכו שות עבודה וכ' ש' שלא לא' ח' שיחת חולין וערפו עס את העגלת בנחל שיזיכו אותו
על מעשי הרעים ויקצזו שט את קשי ערפו שיכוף כאנמן ראשו ודרו שאמרו יבא דבר שלא עשרה
פירות הוא הרשע שאינו עשה מצות וירעף במקומות שאיןו עשה פירות היהו' נגה' נג' שאסור
לזרוע וכן ר' על מי שלא הניחוהו לעשות פירות מא' פירות מצות'. וכל זקני העיר ההיא ירחאו
את יהים ר' ז' שיחווו בתשובה הנשל לרוחצת יהים נמ' ירכס דמים מלאו ורחזו הוכו'. וענו
ואמרו שיצקו ויאסיו להחסם בחפה' ז' דינו לא שפכה את חומ הוה שלא עשו אותה עבירה שיטו'ת
הטיק וטה שלא מיתו נאותו ורשע מקודם שעשת העבירה לו' ז' וענינו לא ראו כעשה זה העון.
והנה על תיבת שפכה יש כתיב בת' וקר' ב' חז' לרונינו ז' טעם לזה כי הנה אי' נגמ' וכי ס' ז'
שKENI' ב' ז' שופני' דמים הם אלה לא בא לירינו ופרטנו הון' בלא מזונות'. וא' בסידור שער חסרים
על משנת אלו רגירים שעדים אונל פירותיהם בע' ח' והקרן קיימת לע' ח' נשם ספר תומר דבורה
שנמצאות

שכמצות הכנסת אורחות א"ל מוחדים ו"ה שם היה וטקניטים אותו ע"י יש באריכות וכשאין פניטי' אורחות שעשן פגס ומירוץ פין ו' לה' ידוע דלען שפינה הוא פגס וזה אמרו ידוע לא שפינה ר"ל לא עשינו פגס נו' ונכח' שהט תורה שכתב ותורה שבע"מ שהוא חקי' והכתב כנורע ר"ל לא בא לדיוט וטרכנוו בלא פגנות ולא עברנו על' מצות הכנסת אורחות. ואף שטעם ור' תי' צ"ל הכתב ו' וקרי ה' וזה ו' הוא תורה שכתב ו' תורה שב"עפ'. י"ל דעתלו אzielות ענורא אקרי ומתחמת ענורא הכתב ה' ותו' קרי ודוק. ו"ש בגם' גול הכנסת אורחות יותר מהקלת פני השנין' ונראה לחת טעם ס"ט הוא גודל יותר ולפ"ז יוצדק כי חנה בהקלת פ"ח הוא מתקן ה' אחרונה רשם הו' ב'ה שהוא השנינה ובהנסת אורחות הוא מתקן ה' והוא נמצא הוא יותר מהקלת פני השנינה'.

ונחוור לעוניינו' והכהנים יאסרו גפר לעמך ישראל אשר פרית ה' כי הכהנים הם משנתם לוי שהם פרו את הבנורים שטעו בעגל יאמרו גפר לעמך ישראל אשר פרית ה' את העם נאותו צדיק שמרת כמו שם פדו את הבנורים כי החילוק פcin נאולה לפריון כי נאולה א"צ לחת תמורה כנורו ופריון צרען ליתן תמורה כנורו ווש"א רול ראי' כפרה וו לנפר על יוצאי מצרים' ואמר ואל תחן רם נקי בקרב עמך ישרא' פ' ום נקי של זה הצrik אל' תחן העונש להיות נקרב עמך ישרא' רך ונכפר להפ' חוד שיכטר לרם עונם גורם על זה הנקי' ואתה הרשע תבער ום הנקי סקרנן כי תעזה היישר בעני ה' כמה שתחזרו כתשובה או לא יקטרת הום של הצrik שהונרת לסתות נחטאן ואט תעשה תשונה שלמה תבער אותו הום ממן'.

ווש"א רול העروف כשהיא שלימה תחוויל לאחר הערופה ע"פ הדאות' בטניד כט' שפטות ע"פ ויסרכ' יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל פרו וישראל וירכו ויעצמו במאוד ותמלא הארץ אולםם. כוונת התספור: ז"ל חזות' ק הכא רוא דאולפין' וצוקים מוליזין' במיתחן יותר מבתייהן וכדו סליק צדיק סן עלמא נמת נשין ואולין ערטלאן' בעלמא ולית להון ניתה' אולין לבני' וכדו מספויין עלייתו ואפרין דבורי תורה עלייתו נושא טעתף בהנהו מלין וע"כ סלקא ברוגין' עילאיין' והנק נפין אוף הפה מתאטפין בהנהו מלין קרישין וע"כ מתגורר עלייתו דיתגנלו' והיינ' דלא פרו ורנו שע רמית יוסף ואחותי וע' מיתהון נתחו כל הנך נפשין ואתגנלו' וזהו רימת יוסף וכל אחיו וכל הדור התוא ותי' עליהון הספק גודל ועי' ובני ישראל פרו וישראל שנתגלו' כל הנך נפשין ערטלאן'

והנה נדע כוונת התספור לפי פשטתו לעורר את העם בתשובה ומע"ט כי כל א' יחשוב אם באהרים נפלת שלחבי' מה יעשו אוכני הקיר ויתעוררו לעשות תשובה: מע"ט ונודע שעיקר תולדותיהם של צדיקים חפת המ"עט והנה ר'מח מ"ע נגד רם' ח' אבירם ושות' ה' ל"ת נגד ש"ס'ה נידין וכל מצוח שעשחה מחזק אותו אבר ואותו גיד וסמלא אותו' ואם הוא פגס ח' באייה מצוח או פגס באו' ואו' ובאו' גיד המרומו כנורו ונקרו בע"מ מאותו אבר או גיד' ונודע כי ארין נקרו הגוף בטאמ' חול על מסוק יקרו אל השטמים מעל' דא הנשמה' ואל הארין לדין עטו' דא הגוף' כמשל חינר וסומא כנורו וכוורת נוראה כוונת התספור. לפי פשטתו ג' כנפסוק זה רימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא והי' הספק גודל והתעוררו כל' א' בתשובה ומע"ט חזוז וב' פרו במצוות שעיקר תולדותיהם וכו' וישראל שקיימו כל התי' ריג' מצות שעולה כמנין וישראל עם הכלול ויר'בו ויעצ'נו' בטא' זו מא' זו ותס' לא הא' רין שהוא הנקר אryn ר'סח אבר' וש'ס'ה נידין אותן באלו הפטצות ח' פפסוק פר' ז' ורב' ז' ומלא' ז' א' ת' דא' רין' ואמר ונבשה ודרשו ר' אל' ונבשה כתיב חסר' ו' לפטן שהונר כובש את הנקה שלא תראה יצאנית דנודע ותארו הנשחת לזכור והגוף לנקייה וויה

הספר

אחד שאמור פדו ורנו ומלאו את הארץ במצוות אמר ונכשה שירא הונר שהוא הנשמה כונש ארץ
הנקבה שהוא הטהרנית שלא תהא יצאנית מוגדר גבול התורה והמצוות ועד לאלה שלילין בוה פפסוק
עיין בסוף פר"ד שחכרתי על חנוך ויערכ לך. והוא העורפה כשהיא שליטה תחוויר לאחר הריפה
שלא וחוי שוב בע"מ כי בעודנו רשות בע"מ אתקרי. ולאחר הריפה שעורף החיצה ר' וועזה תשונת
שלם אתקרי והוא כפירה כתיב כי נקדים שלא יהי טריפה כי הרשות נק' טריפה.

חויר"ל על תינכת שלום כשחוא שלם ולא נשחוא חסר כי חנה האלשן התהוות כתוב על פסוק
הגני גנות לו את ברותי שלום שהי' שלום בין כחות נשמה לנחות הגוף כי כל זמן שארם עושה
עירות אין שלום עצמוני וע"ש בארכינו וזה הנני גנות לו את ברותי שלום שהי' שלום בין כחות
הנפש' לנחות הגוף ואינטני כשהוא שלם בכל אבריו במ"ע וללא נשחוא חסר נא' מארכינו שהוא
בע"מ פ' נשחוא עושה איזות עכירות שהוא נקרא בע"מ

סורי ורבותיי למת לא געשה. כמו שמצינו נבי יונה דכתיב ויאמרו איש לרעהו לנו ונפילה גורלות
ונדע באל מי הרעה הזאת לנו. כמו כן כשאדם רואה שיש איזה צורה בעול' כאשר אנחנו ואים
צרים נאלו נפטרו ונעדרו גם כוחדי פצעתם נודל הריג רב אשר נעשה בו הצעה שננחתו
כסה אלפיים יונקי שדים וגמלים מחלב ותינוקות של ב"ר ומוי יכול לשער כסה אלפיים איש ואשה
זקן וקנה בחור ובתולה אשר נמכרו נצאן לטבח ותשפך ודמס נמייס הפגנרים ארצת אווי לעיניים
שכן ראו תלאים שומעת כנה' תפרור בכני' ואנחתה. ומיאנזר כי לא יעורנו לבנות ולהנחות על גול
חימה השפוניה. על בית ישראל ועל עם ה' כי נפלו בחרב וקשת דורנה. ונוג עתה בע"ה נתהו
גול השעורי' ואחינו ב' נסקלן ונתליין ומוי יודע סטי יהי' חמת המלך מלכו של עולם שנכח'。
ויחם ה' על פליטת עמו הנטהרת אשר כל גופם שכחה האנחתה. ומה גם פה קורתא רנטז
נעדרו תרי צנתרי זדהנא אשר היו מפורסמי' בכל עיר ועיר מדינה ומדינה גול חסינות' וצוקתס
אשר עשו בחיהם שם נודע בשערי בת רנים ה' הישיש והוקן ר' הירץ נאיימיך ול' והתרוני
הסובלא ר' זלמן-וועלז זל בנן צרען כל' א' וא' לתלות בו בן ח' בעוננותו נעשה הרעה הזאת כי
הוא ה' האכרי עת העולם לכ"ח נרא' בקדושים היחיד נירון אחר רוכזו והעולם כלו נירון אחר
רוכזו ולעלום יראה אדם א"ע ואת העולם כלו נאלו חזיו זנא וחזיו חייב עשה עבירה אחת אוילו
שהנרייע א"ע ואת העולם לנכ' חוב עשה מצוח אחת אשורי שהנרייע א"ע ואת העולם לנכ' וכות'。
זה פ' הפסוק ראה אני גותן לפניכם היום נרנה וקללה ומקשה האלשן פתח בלשון יחיד ואומר
לפניכם לפ' ז' יוצרק כי לעולם יראה אדם א"ע כי הוא המנרייע גנ'ל נז' א' ראה אתה היתיר מה
שאתה גורם גותן לפניכם וכו' שאיתה הוא המנרייע שיקבלו כל העולם קללה ח' או ברטה'
זהו ג' בפסוק אמרו לצוריך כי טוב כי פרי מעלייהם ואכלו ואיל' צדיק טב' הוא שטוב לנריות
וז"א אמרו לצוריך כי טוב לטריות כי הוא המנרייע עת העולם לכ' ז' כי אז יאכלו כולם פרי מעלייהם
הטבים טש' א' אל' ה' מטיע לטוב במצוות אחת ואו יכריע לנכ' הונת ולא יאכלו פרי מעלייהם
זהו כי ופתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא ינסנו תפלו שור או חמוץ בעל הבור ישלם
נכף ישיב לנעליו והמת יהי' לו ע"ב דאי' במר' לא חעוננו לא תעשו עינים לס' ז' כי הס' הוא
השען חוא יצח' ר' הוא מלאק הפטות הוא מלא עינים אך עיניו מכוסים וסומא בכל עיניו רק בnal
עכירה שארם עשה הוא פותח א' מעינוי ומראה א"ע לבני האדם קודם פותחו מלא עינים נמסטר
עוננותו של אדם וכשעושין תשובה או מסין את עיניו מראות ונראת דוחו גותה הנמרא אצל
אנשי גותה הגולה כתליכו לעני' ז' גות כוונת גט' ذكرושין או הוה נסיבנא בארכיסר ה' א' גיר' א'
בע'גא דשיטנא' גות ע"ז ען כוונת גט' מפעתקי דתתסא רנה ונורע דה' סס נק' נז' והוא כי
יפתח

יפתח איש בור שכור הוא ס"מ נחש מלא נחשים ועקרנים ור"ל שיפתח את עינו או כי ינורא שינורה אותו מעסיק דההומא רנה ולא יכנסו בתשובה ונפל שנה שור או חמור הוא הצוק שהוא נשור וחמור לעל של הורה ועוד חמ"ר והוא ר"ת חנס מופלג ורב רבן והוא גם' אם על הפתיחה חייב על. הנרי' לכ"ש אלא לרבי נורה אחר כורת שהאחרון חייב כי האמרון הוא הנרע שיש בו נורי להמתה וזהו ודפר"ש בעל הבור בעל התקלה שהיא הכריע אעפ"י שעשו בר"גד כלומר שרבים עשו הויל והוא הכריע יעלם הוא. ונודע כי כ"א יש לו חלק בנירנים ונג"ע. וכן נוטל חלקו וחלק חיירו נג"ע. וזה רצוק שמת בעון הרשות נוטל חלק על הרשות נג"ע והוא ת' עליין דנסופה הפטומו בארנו מאוח עקל כסוף עונר לסתור וחלק נירנים מהצדיק שמת נוטל הרשות שמת הצדיק עכוו וזהו כסוף שהוא עלא דנסופה ישיב לבלו. ר"ל לנשנת הצדיק שמורת עבورو שהנשמה נק' בעל לגוף שמת נודע והמת יהי' לו חלק של המת בנירנים יהי' לו לרשות.

זה שפירש א"א ס"ז ה"ה רחסיד הספרות' ז"ל כסוק תנאה עון על עונם ואל יבוא בצדקהין דאי' גנט' נד מעית בזוד לא תמצא בר מDAORIA נמצא שלא הי' לו אלא תשא א' והוא שביקש דוד פאת ה' שיתן העון שלו על עונם הדונרים עליו עתק בגיןיהם ישלו הרקו בנירנים ואל יבוא בצדקהין שהוא הנג"ע שנוחן הק"ב' לה' לאדם הוא בדור צוקה נודע זו' ואל יבואו בצדקהין דהיענו הנג"ע הכה לא יבואו טמה רק אני אטול חלק נג"ע.

ונראה זהה פי' הפסוק אל תבנו רשת בנה להולן כי לא ישוב אל ארין מולדתו עור וארון"ל להולן כלל בנים וו' א' וזה שעבר עבירה ושנה דעתית לו כהירר ע"פ דאי' באלשון ע"פ וסבבנו בשוק הסופרים שלא יהי' כוונת הנכני' וההספד על חמת לנדי' כ"א על החיים ההולנים בשוק וסנגליים עבירות לה' ר ונכילות ושיתה בשילה ונול והשגת גובל ומדות ומשkolות וכיוצא זהו וסבבנו בשוק הסופדים לעין על מעשה ב"א בשוק ולחיקן והוא אל תבנו למת הוא הצדיק שמת רק בנו בנה להולן בשוק ומסגנ"ל עבירות והוא להולן בלבד בנים כי עיקר תולדותיהם מע"ט וו' א' מי שצבר עבירה ושנה על אלו בנה להחיותם בתשובה ואמר בנו' נפולה כי בכ' אחת צרען להיות על שהוא נוטל חלק של הצדיק בנירנים ועוד בכ' על כי לא ישוב אל ארין מולדתו עור שנשטו לא חלה אל מקום חוצבה אשר ממנה לוקחה נג"ע כי הצדיק יטול חלקו, נג"ע והוא במו' אל תבנו למת זה אכרהם בנו בנה להאלן וזה עשו כי נודע שאכרה' מת ה' שנים קדום ומנו בשביבן עשו שלא וראה ב"ב יוצא לחרכנות רעה ונולן כן ירש אבר'ם את חלק עשו נג"ע ועשה ירש את חלקו בנירנים לו' א' אל תבנו למת זה אכרהם בנו בנה להאלן וזה עשו נס. י"ל אל תבנו למת בנו בנה להולן כי נודע הצדיק נק' מהן שהצדיק מהן למורינה והמלאן נק' עומד. ונראה שגה שאסרו סוף אוד למות וכו' והנול למיתה חן עופרים ולאחר מיתה הכל עמדים ואין חולניים ממורינה למורינה נסנו בחייים.

ושמעתי מא"א ס"ז ז' שזה פירש הגמרא אחים חספיא דיל' רהתם קאייא ר"ל טיחטם נאן ברטספ'. דה"תם פי' לאחר מיתה קאייא אה' עומד ולא מרלק והוא קאייאנו וו' א' אל תבנו למת ר"ל על הרשות שאפי' בחיו נקרו מות. רק בנו בנה להולן. הוא הצדיק שהולן ממורינה למורינה. ואחר מיתתו הוא עומד. ונסיטים בכה שאר'ול נдолת השונה שמקצתת את הנואלה ענאה' וגנא-לציז גוואל ולציזי כשביעקב נאם ה' ופי' א"א מ"ז הרבה החסיד ו'ל דאית' במדרש שאל לחנמה לבגואה ולחותה חוטא מה יעשה ויתנכר לו תורה אמרה יניא קרנן חכמה אמרה הנפש רחותאת היא תמושת נכווה אמרה חטאיהם תרוף רעה שאלו להק' בה אמר יעשה חסונה ויתנכרת הה' טוב. וישראל ע"כ יורה חטאיהם נזק נמצא לפि דברי התורה ורשותה והגבואה אין חסונה לתוד טעטל.

הספר

וועל רוק לכי ונרי הקב"ה תשוכת לזר מושיל חנו ולשבי משע בעקב נס"ס ה' ריאקא. זלמי ובריחם
אין תשובה מושלת רק לפני דברי הקב"ה ונתנו נס"ס ה' וופח"ח. ולי נראה תנווע ותשונת הווא תשוכ
ה' תעאה לבני ו' והוא יחוּד הוּא' ואד"נ' ני' נס' וחוּ ולשבי משע בעקב נס"ס ח' ועוד יש לאלה
טילן גנות חפסוק מכחורי נס' מד"ס אלוי שתחטמי על ח' נ' .

מהות דורוש הוכחה אשר דרישו בק"ק קינגשברג ב"ב"ה"כ ה:חוללה בשבח פ' כי חצא שכיברו אוח' רוני ראשי בינהו נני קצין הפרהנים דק"ק הנ"ל: בצרות הרב הגאון אב"ד דק"ק ה"ג לרוריש דורוש הוכחה
וירור מונה שדרשתי לפניהם כחוב כאן ע"פ: פרנס

צפני' הנכו אמר התקשו וקשׁו חנוי לא נסף . ונפ"ש ע' פ' התרגום התקשׁו והאספו כמו לקובשׁ קשׁ עטאו ולא חסיד לאוריית' ולא חמיד לשמעו מוסר: ורד"ק פיר' התקשׁו וקשׁו חפשׁ מומינס הרעים ובعروו אוטם: וזה"ש"גס פ"ז ב"ב"ב ד"ש ע' ב' התקשׁו וקשׁו חסר הקשׁ מבן עניין . והקשׁ רומו על מעשי" הרעים והוא כלען שורש וטשרש: ול"ג לפי פ"הר"ש"גס יהי' המZN הכתוב כן ונודע קשׁ היא הדינין ני' אלהים פשוט ומלא ביזון וו"ג אותיות המילוי ע'ה הרו"ב אלהים שפטם עלו"ס נאחים מהדין ושם אלהים וגס הקליפות נקראים קשׁ ג' ת' שיש ד' מאות כתות של קליפות ולבן עפן חסר ו' שהוא ני' ת' כתות וקלפות. ויש למעלת ת' עלמות גל ורחים עליי' רנסופין הנקראים ארבע מאות שקל בסוף עבור לסוחרי. גס נסף נקרה חסר ורחים שם הוא' בהנהה ו'פ"ה ח"פ"ז ו'פ"ה ה"פ"ז ג' נסף: ל"ז א התקשׁו וקשׁו הסיוו ממס' ב' טני' קט הווינס והקליפות ננ"ל . גנו' לא נסף שאין סמיטיכי' עליום החסר ורחים טל פס הוי' טהו' ני' נסף גס לא נסף לה' ע' וЛОחות של רחים עליי' רנסופי': גס רמו הגני' שהוא עכ"זם לא נסף נילו יאות הקשׁ הווינס שהוא נאחו' בהם מזינים ואלהים גס קשׁ הקליפות דד' מאות כתות יאות לו' ווא' הנספין הנ"ל אך לנס יאות הנספין ולא הקשׁ :

גס י"ל הגנו' לא נסף כלען כסיפת בניהם שאין להם בושת בניהם מפעשייהם הרעים וכן מצאיי ברוד"ק נסם אביו ז"ל : והנה א"ר"ז"ל ג' סימני' יש באומה זו גומלי' חסדים ביושנים רחמנים ור"ת שלהם גבר ונראת דו"פ הפסוק מי גבר ייח' ולא יראה סות ימלט נפשו מיד שאל סלה ולכאורה קשׁ רככל הענן בטילות שנותן אין י"ל זה"פ מי גבר שיש לו ג' מרות טובי' אלו שישים גבר יהי' לו ג' טני' טובי' אלו טי שהוא ג"ת יות' נnodע שענבר ג"ת הוא שיחי', לאורך ימים וממי שהוא ביישן לא יראה סות כפי שיתברר וממי שהוא רחמן ימלט נפשו מיד שאל סלה כפי שיתברר: ותחילה נתרע הפסנן הפסוקים ב"פ שופטים כי תצא למלחמה על אוינך וראית סוס ורכב עם רב מפקן לא תירא מהם כי ה' אלהין עמך המעלן מארץ מצרים והי' קרבנים אל הטלהמה וננש הכהן ורכב אל העם ואמר שטע ישראל אתם קרבנים היהם למלחמה על אויביכם אל ירך לנככם ועל חראו ועל תחפזו ועל תערזו טפניהם כי ה' אלהינכם ההלן עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: הדקדוקים רבו נסנו רבנו א' אטר סוס ורכב לשון ייח' וא"ח' אמר לא תירא מהם לשון רנים' ג' למתה הוניר המכאלץ מארן טצרים' ה' כי עד כאן אמר הNEL כלען יהיד וא"ח' אמר והיה קרבנים לשון רבים' ו' נפל הענן במלחמות שונות ורכב אל העם ואמר ומה גס שזכר לשון קשׁ ואמרה לשון רכה וגס אל העם הוא מיותר: ז' אומרו שטע ישראל הוא מיותר וגס שאמר כלען יהיד שטע ישראל וא"ח' אמר מיד כלען רבים אתם קרבנים היום כו' עד להושיע אתכם הNEL כלען לשון רנים' וא"ר' כלען פ' אין נסן זכות אלא מה שאתם קוראין שטע ישראל כדי שיזיעו אתכם' ח' אומרו אתם קרבנים היום למלחמה על אויביכם 'הוא מיותר ומה נס פילת היום' ט' מהו הענן של' ו' לשונות אלו אל ירך לנככם וכו' ורש"ז פ' אל ירך לנככם מצחלה סוסים ואל תיראו מהgent דתריסין ואל תחפזו מקהל הקרןנות ואל תערזו מקהל הוצאה' י' אמר להלחם לכם תינת לבם הוא מיותר: וחוץ לורכינו נראה לתוך כמה ודקדוקים ע"פ דאי' בז' והב הוניר הי' פ' בנהם

פ' פג'ת שטע אחד הוא ר"ת של משחית עון אף חטא וכונותו פשוט וכנני תיב' שטע אחר מכנייעס אלו הר' ובש"ד מכנייעים הש"ד: ונראה Dolken תקנו לוסר פסוק זה ר' קודם ברכו"ק"ש דערבית וכן נפסוקי דזרמה קודם ברכות ק"ש דשרירות דאי בוחר פ' בראשית והוא רוחם ינperf עון דא סטאל דאיחו נחש ולא ישחית דא משחית והרנה לשחיב אפו דא אף ולא יער כל חנתו דא חמלהוע' טוב"כ זתי שמע אחד מכנייעים את אלו ר' נnell לנין אנו אומלים קיום ק"ש הפסוק הזה. וא"י גם' חמתה טשה הרגו וח'ק"ב"ה את האף ולא נשתייר רק משחית עון וגתי' שמע מכנייעים ש"ד משחית עון. ונודע כישראל ח'ו חוטאין נקראים ע"ם ולא ישראלי וחטאים נ"ל דבנקל עכורה עשה עון משחית והוא ר"ת ע"ם: ונודע דסטאל ג' קל ני הוא רונכעל ק"ל מתחנות וזה סום ורונכעל כי סום עם האותיות והכולל הוא ק"ל מתחנות והرونכעל הוא סטאל והוא השטן הי"ז המלאך המתות: וזה כי יצא למלחמה על אויניך הוא הסטאל הוא השטן הי"ז וראית סום ורונכעל הוא הסטאל שرونכעל על כל מתחנות והוא סום כי עם רב מפן ר"ל עון משחית רב והוא נעשה מפן מעבירות שעשית נבראו עון משחית לא תירא מהם כי ה' אלהין עמן כי הבא לטטר מסיעין אותו מן השמים. וגם נודע סום הוא אדני ברכנו ורונכעל הסום הוא ת"ה והוא ה' אלהין ננודע וזה כי ה' אלהין שם וו"ז עמן להניע הסום ורונכעל קליות וק"ל. והיה שהוא לשון טבה שתהיי נ"ל טבה נקרובכם אל המלחמה עם הסטאל הוא הי"ז ואמר נקרובכם לשון רנים כי המלחמה שארם נלחם עם הי"ז עם הי"ז והנשטה מסיעין אותו ונגש הכהן הוא הקב"ה שנ kraן או הי"ז וונר אל העם שהיו רשיעין ברכרי קשי ואחר שקרבו לעוזות מלחמת עם הי"ז ואמר להם אח"כ בלשון חבה שהוא אמרה שמע ישראל. וזה שא"ז ע"ל אפילו אין בהם נכות אלא מה שארם קוראן טמע ישראל נ"ז שיויע אתם רב מפן שהיא עון טבה שתביבת שמע פניעי"את משחית עון נ"ל: ואמר אתם קרונים היום למלחמה שמה שארם קרונים למלחמה עם ה' י"ז היא רך היום החתלה וא"ח"כ חסינו אתכם מן השמים או הוא רך היום בע"ז ע"ז אנל לעתוד בע"ז בישחט ח"ק"ה בעצמו את הי"ז ננודע: או הוא היום למלחמה על איביכם אבל אחר התשובה נעשה נס הי"ז והוא נקיוגר נעשה סניוגר ואם ד' לשונות אל ירך לבבכם וכו' ופר"ש"ז מפני ר' ונרים נ"ל. ע"ז אמר כי ה' אלהיכם בד' אותיות שם הוי' יציל אתכם מן ר' ונרים בה' שני' של שם הוי' שהיה הטינה שם אוני הנקראות סום וני' רבע אוני ולן אל ירך לבבכם מצהילות סיטיס ב' שבשם הוי' שחוא ת"ת ז'א הולל ז'ק וג"ר שננו נקרוא מגן נס מגן ב' פעמים אל ב' בפנים ו"א בחוטם ולן אל תירא מהנפתה התריסין שחוא מן תבניות משולש והטעם נ"ל מפני שהוא ג"פ אל וק"ל: בה' ראשונה שחוא בינה הנקראות שופר וקרן היונל ולן ואל החפו מקל הקינות. כי' שהיא חכמה כ"ת ס"ח. ומולי ע"ב שכחמה מ"ז הוא מ"ה ע"ה ורבונע מ"ה הוא ק"ל נס שם של חכמה הוא ז'ח וג"פ י"ה בג' מלואו יוד' ה' יוד' ה' יול' ח' ה' הו' צ' וג"פ י"ה הו' מ' ונראה שחוא ג' קול: ולן ואל חערצו סקל הצוותה ואמר אלהיכם שהוא השכינה ושם ב"ז בצייר וו"ז ק"ז ננודע ני' אלהיכם נ"ל: ואמר ההולך עמכם ממש כי נקרובן קדוש והיכל ה' הימה להלחתם לנפם הוא ני' צ' וע"ה צ"א הוי' ואוני וב' שמות אלו ללחמים עם איביכם להושיע אתכם וו"ק:

ברדרך אחר י"ל ע"פ דאי' במ' ע"פ ולא תעוננו לא תעשו עינים לסטאל כי הוא מלא עיניהם ונראה דסטאל ני' עין ע"ח רך הוא סומא בכל עינו וסטאל מלשון סומא ובנקל עכורה שעודה האDEM פותח א' מעינוי ויפחק עינו ורואה בין' ומראה א' לעפני האDEM קודם מותנו מלא עינים במספר עינותו והוא רואה את האDEM בכל עינוי הפתוחים ונשראים עשה תשוכה על העם.

חען או עשו מזות הוא מסטה את עינו ומנקו ונראה זו"פ הפסוק ותוא האהה כי טוב העין
למאנל וכי תואה חוא לעינם ותאנל ותchan גס לאישה ותפקחנה עיני שניהם ויל' לנכח שנ' עינו
שניהם ולא נאמר עיניהם וא"י בת"ז וחמת אחתא את סטאל מלכא דמות' ווחילת וירעת ארי
טכ איליא למסיכול וארום אסוי הוא לנהורא דעינ' ולכאורה הוא תמו' ולפי המר' הנ' ל' ניחא
דנחש הוא סטאל וע' אותו עון שאכלו מען הדעת נפקחו גס עני סטאל לו"א ותפקחנה עיני שניהם
וקאי על אדים וחוי' ונמס על סטאל וזה שת' וחתמת אחתא ית סטאל מלכא דמות' שהוא מלא עינים
זה שפ' ג' כל וכי תואה חוא לעינם וארום אסוי הוא לנהורא דעינ' פ' לעינם וסטאל ותואה
הוא נ' אරור עם האותיות והכובל ואரור הוא מסטרא ונתש הקרטוני וק' ל:

וכזה מתוק לזה בפה שנא' כשטאל א' גני' יהונתן נשטעם הרובש ותראניה עינו והקרי ותארנה
זה רוד'ק פ' ותארנה מלשין או רשה עינו נחות קצת מהמת עיפת המלחמה ו' צעימת
הרובש או רעו עינו של יהונתן וע' ואין ספק שבחתה והנפקחו עינו של סטאל לראות להה הכתב
ותארנה עינו של סטאל והקרי ותארנה עינו הוא נפשטא שארו עינו של יהונתן שהי' נחות קצת
גמ' רוד'ק ולכן כתיב אה'כ שאמיר יהונתן על עצמו או רעו עני' ע' וק' ל: ואפשר זהה כוונת
הgam' דסונה גני' אנשי כה'ג נהליינו לעני' וה'צ'ה. זה כוונ' הגם' בר'ה גני' אנדרטה אמר
טיננא כי עני' דזון וקשה הלא עינים להם ולא יראו ואין שי' לוסר לשון סמי והוא' ל' נקור אן
דחסטאל נתלבש באותה צורה ובזה שועטה מצוה שמחית צורתו מסבא עינו וסטאל זהה בונרת
הgam' וקדושים דאר'ת אי חוי נסיננא ברכיסר הוה אמייט נירא בעני' דסטנא וזה ג' כוונת gam'
בסונה ר' אב'יו הוי ממתי' ל' ומית' ל' ללויב ואמר דין נירא בעני' דסטוא ולא היא דלא לימת'
הני' דלא ליה לאיונורי' גני' והן רואה פלאות שנולם אמרו בלשון תרגום דעת' ג' ושבת ארי'
אל ישאל אדם צרכיו בלשון ארמית טאין מ'ה נגקקין בלשון ארמית שאין מבינים אותו הלשון ואין
התום' תימא הלא אמי' דברם שבלב יודעים ופי' דבאמת מבני' רק שאין חשוכ אצלם וזה הלשון ואין
מקובלן התפילה בוה הלשון ולכן אמרו נולם בלשון תרגום שלא יבין הסטאל דלא ליה לאיונורי' גני'
ומה שאמרו בסונה ולא היא דלא הני' דאי חיני' לאוין או רוחת לאיונורי' אף שאמיר כלשו' תרגום ס' ל'
כפי' התו' שמכוני' אותו לשון: וב' מ' תנחומה פ' לן לן אחר הדרבים האלה היה ובר' ה'
אל אמרם במחוה י' ר' העולה על פה הייתה באה כש' ר' ישטעל אומר אין עליה באה אלא
על עשה ועל ל' שענייק לעשה דאי חיני' לאוין או כרתיות וטיתות ב' ר' הרוי לוונשן אמרו: ולטורה
הוא פלאו: והנראה לפ' ע' בוה הסיגנון דכ' שב' י' אמר אין עליה באה אלא על הרהור הלב
ולפ' ב' לא היה מסקחה העולה ע' מ' היה באה היתי אמר נר' ש' גני' שבאה על הרהור הלב
ואולם לפי שנ' אחר הגרויים האלה ה' ובר' ה' אל אמר בטוחה אי אפשר לומר דעתה באה
על הרהור הלב אה' מקשה שפיר העולה על סוף היהה בטה

וחחללה נתין קושי' מדני מלך על חוספ' חנ' ל' ותקשה מ' ל' להתו'ס' דר' ס' ל' והמלאים
יודען דברם שבלב דלמא ס' ל' דאן המלאים יורעי' ד' ש' והן' לע' דמונח דר' ס' ל'
דרה מלאים יורעי' ד' ש' דא' ל' חייה קשה מ' נס' על ר' ע' פ' דאי' בגמר' דשנת דף ק' ט' ז' ע' ג'
ר' י' סנדי י' ה' שחיל' להוות בשבת מותר בקיימות ירך דרשנותן של' שכת הן מרבנן וע' ש':
והנה לפ' ז' עכ' ל' דס' ל' לרו' כרע' ב' וועל' באה על הרהור הלב דאי' במנילת' ע' פ' וככל' אשר
אמרתי אליכם תשמרו ליתן ל' על כל עשה שבתורה: ד' א' לפי שנ' לא תעשה כל מלוכה אין
לי אלא דברם שהן אכבות מלאות ודברם שהן משות שכות מנין ת' ל' ונכל' אשר אמרתי אליכם
תשמרו וע' ש': והנה רב' יוחנן ס' ל' במש' מינחות דף ל' השמר דעתה הוא לאו ומשמע מפר' ש'
שם וולוקן על' השמר דעתה והתום' בתכו בעידובין דף צ' ראן לוקן אף לר' ז' וע' ש': והנה
לפ' ז'

לפניך לר' זס"ל ז"ה"כ שחל בשתת מוחד בקבינות יוק דרישנותי פודרבן וקצת הלא כתיב ונכל לאר אמרתי אליכם חשמרו א"צ ליתן לך על עשה ולדיו' השטר דעשה הוא לאו ולפר"שי לוקין עליו ואין זה דומה לאלוא שבככללות והוא פשוט: וא"כ אין עליה באה על עשה ועל לאו הניתך לעשה דס"ל זג"כ לוקין עליו והרי עונשן אמרור אלא דנהה על הרהור הלב: והנה שמעתי בשם אם זקי חרוב המת אה"ג מה"רש"ז ו"ל דא"א המלאך א"י דברים שבבל א"כ אין ה"ק"ה פצרף מוחשבת רעת לעשה ע"פ זאיתא ברקנתי מלכותן דרקייע בעין מלכותי דערעה דין אין על הדרה לבן תובע: ואם המלאך אינו יודע דברים שבבל ליכא טובע וא"כ י"ל זג"כ אין עליה באה על הרהור הלב דין אין ה"ק"ה דין על הרהור ולפ"ז ר"י דעת ס"ל רעה באה על הרהור הלב נג"ל א"כ ע"כ ס"ל והמלאך יודע דברים שבבל ומqueda החותם שפיר על ר"י והוא דוקא לפרט"שי דלרי"ו לוקין על השמר דעשה ולא לפ"י פירושם: ולפ"ז י"ל רוח כוונות החותם שפי' ראי' זר"י אין לוקין על השמר דעשה דאל"כ תקשה על ר"י נפי' קושית החותם' וק"ל: וא"י ב"י ר' נשפט הרהור ז"ל יש חילוק בין מראה הוא לשון הקושט פתחה זא חריגום ע"כ בנגרהם קודם שניטול היה דבר ה' אל אמרם נמחוה כדי שלא יודע המלאכים שה"ק"ה מדניר עם אנגרהם עם ערל ו滿לאכים אינם משבחיהם בתרגום. ובן במלעם כתיב וממחה שדי יחותה כדי שלא יראו המלאכים שה"ק"ה מדניר עם העREL אבל לאחר שניכROL ובר אותו אלהים עכ"ל: ובזה יובן ומהמורט דיו"ז עשלה נאה על הרהור הלב ובזה בל"ז לא ה'ה מקשה אגנס אחר הדראים האלה היה דבר ה' אל אמרם נמחוה מוכח ואין טיגיחן המלאכים בטלון תרגום ולפ"ז ע"כ"ל ואין יודע דברים שנבל א"כ אין ה"ק"ב"ה פצרף למצעה וא"כ מקשה שפיר העולה ע"מ היהה באה ותריצו על עשה וכו' וקל :

ונחזר לעניינו והויצא מוה והכ"ס הוא מלא עיניהם וסומא בעיניו וכעכירות שעושין מפקחין עינוי נג"ל: וא"י בגליה רוי"דיש ת"ת"ק"ס חשבנות דטהרה והוא מ' סאה מי מקוה שהוא ת"תק"ס לוגין: ויש תחתק"ס חשבנות דטומאה סטאל ושמבעאל וענום שיונקים מהסמאלא זמהם חת"תק"ס: ובעני תיבות שמע ישראל שעולה עט האותיות יתתיגות ת"תק"ס מכיעים את אלו ה"ג: ובמג"ע הוסיף שם ה"ה" הוא מ"מ פ' ה"את" פ' ה"א" פ' מ"מ ת"פ' הוא ת"תק"ס ווח פ' הפסוק מקוה ישראל ה' וכן שם אלהים פ"ז פ' פ' ז' פ' פ' ת"פ' הוא ת"תק"ס. והגעלים ממש הו"י כ"פ' ו"ז' הוא ג"כ פ"ז וזה ה' הוא האלהים ונראה דאלחים זידין וראלפין וורהין ושם א"כ"ד"ט"ס חילוף אלהים עולה ת"תק"ס: והלחות ה"י"סאה שהוא ת"תק"ס לוגין קינל משה במ"יוס שהוא ת"תק"ס שעوت: מחלת לילית שיט להם מוחנות נמנין שם הוא ת"ק"ס חשבנות דטסאה: ופרעה היה לו יניקה מן מחלת לילית העולאים ת"תק"ס ונגלאנטיא א"י, שוה סוד ותקח מרים את הרף ביזה להכנייל לילית ותצאננה כל הנשים אחרי' בתפים ונמחולת להכנייל לילית ומחלת. וסוס פרעה ני"ח פ' ע"ה ונראה זו"ס שאמרו במשנה דתרומות' לציר דגיס טמאים בטל בת"תק"ס: ובירושלמי א"י דעכני בטל בתקקס. דעכני רשותה נינהו. וכן ציר שהוא אותיות יצר של זנים טמאים בטל בתקקס שהוא חשבנות דטהרה נג"ל: וזה אמרו כי יצא למחלת על איביך הוא ס"פ"ל שצין יצ"ה ס"ה וראית סוס ורכב שהוא סטאל רוכב על קל מוחנות ע"מ עיניהם מלא רב מטען ר"ל מה שהוא מלא עינים הוא רב מטען שפתחת את עיניו בעונותיך ואתה מתירא מהס"פ"ל יטמן ישמעאל וענום שיונקתם ממנו וחם ת"תק"ס חשבנות דטומאה. וגם אויביך הוא נוקבא דקליפה מחלת וליליות יוסס הוא ענקא דקליפה ורכב הוא דכוורא דקליפה והם ג"כ ת"תק"ס חשבנות דטומאה. ואחת מתירא מהם מהת"תק"ס חשבנות דטומאה של מחלת ולילית לא תירא מהם מ"ט פ' ה"א"ה"א"פ' מם ה"ו-ת"תק"ס לא תירא מהת"תק"ס חשבנות דטומאה והוא ס"ה כי ה' אליה גען

עמן ו"ב שמות אלו כ"א הוא ת"ק"ס חשבונות דטהרה כ"ל הוא יכיניע את הת"ק"ס רטומאה המעלן מארין מצרים שם הכניע את סחלה לילית דעהה ת"ק"ס וגם מצרים נשלואו ס"ס צדי"ק ר"ש יוז"ד ס"ס וגם האותיות המילוי והכלל וחם עם האותיות והכלל ג"י תקס : והוא ברכנס אל המלחמה עד ואמר כנ"ל בדור הראשון . וו"ש שמע ישראל וא"ר ז"ל אפילו אין בכך זכות אלא שאתם קוראין שמע ישראל כדי שיוישע אהכם כי בתינת שמע ישראל שחווה ת"ק"ס חשבונות דטהרה מכניעים את הת"ק"ס רטומאה כנ"ל ואמר אתם קרנים למלחמה היום וכו' כנ"ל בדך הראשונים :

ונראה זו"ס מה שא"ר ז"ל ויגש הפלשתי השם והערב לנצל מהם ק"ש שחירות וערנית ויתיצב ארבעים יום נגד אויביהם יום שנתנה בהם התורה ונראה דנווע פלשתים ג"ז ו' אלהים ת"ס קליפה אחוריה בשורות ד"ז א"ת ל"ל שבუוף ויניקח ע"ז לאה ואלהים הכלול כולם ו"ג אותיות ומילוי אלהים והכלל הוא ק' הכלל הוא ת"ק"ס . והפלשתי רצה להנבר נח הקליפות שם כ"פ ת"ק"ס כנ"ל ולכל יונגן מה שקורין כ"פ שמע ישראל שהוא ת"ק"ס וטהרה לנין ויגש הפלשתי השם והערב לנצל מהם ק"ש שחירות וערנית ויתיצב ארבעים יוש שיש בו ת"ק"ס שעות להנבר ת"ק"ס חשבונות וקליפות נגד מ"י יום שנח נח תורה נלווחת שהוא ת"ק"ס וטהרה : ולין לך דוד חפסה חולקי אוניס הא' בזורה עקב ד"ף רע"ב ע"א הא' אוניס וקרזא שמע ישראל ה' אלהינו ח' לגבילתו לך דוד חפסה חולקי אוניס מן הנהל' וכן שי להון בקירותא דאייהו שפה ואיהי שכינתה' איתעכיד חד נולחו ה' וזה אחד דהיא גנד ה' אתרונה וע"ש ולין לך ה' חולקי אוניס והוא גנד פסוק שמע ישראל ונחת ת"ק"ס וטהרה שנויין אחר הפלשתי והכניע את ת"ק"ס רטומאה :

ונחזר לעניינו דהווצה מה דהס"ס מלא עינים וסומא בכל עינו רק מי שהוא חוטא פותח את עינו של ס"ס ומראה א"ע לפני האדם קודם מותו מלא עינים במספר עונותיו והසם וואה בעינו את האדם אמנס מי שהוא ירא חטא אין לס"ס עינים פתוחים לראות אותו וא"ר ז"ל שהכושא מביא לידי יראת חטא ולין על מי שהוא ביישן אמר ולא יראה מות ש"ס"ס שהוא מלאן המתות לא יראה אותו :ומי. שראו זהמן ע"ז אמר ימלט נפשו מוד שאל סלה וחילה נחרץ גنم' דרבנות כל הקורא ק"ש ומדוקן בה' מצנין לו נינהם ש"ג בפרש שדי מלכים נה חשלג נצלמן א"ת נצלמן אלא נצלמות דנווע נק"ש יש רמ"ח תיבותיהם ודם גנד ר"ז אותן שבע' בשמות שבשם ע"ב שכחמתו ונשתלשל מלכ"נ"ה הוא רמ"ח : והנה בגיהנם יש ר"ז אלפים זורת' במספר ב"פ נינהם נימ' צלמן והטעים נראה שצלמן ני' ב"פ נינהם כי א"ת נצלמן אלא נצלמות וצל הוא דכורא ומות נוקנא דקליפה כנורע לנו צלמן ני' ב"פ גיהנם דכר ונוקנא נינהם : ונ"ל הו"ס הפסוק ופורה פי' לבליך ולהלחות היו כ"א ק"ח טפחים וב"פ ק"ח הוא ר"ז : לו"א כל הקורא ק"ש ומדוקן בה שנוחן ריח בין תינה לתיבה שיהי' רמ"ח תיבותם שהוא ר"ז אותן שבע' בפרש שדי וכינה הק"ש בשם ש"ז מצנין לו נינהם שיש בו ר"ז זורת' שהוא ני' ב"פ גיהנם שנ' בפרש שדי וכינה הק"ש בשם ש"ז כי שר"ז הוא ני' הו"י ע"ב ר"ז שהוא בבחנה ואמר מרכיס בה כי נק"ש מיחדים כל הע"ס והם נקרו טלים : ונ"ל דז"ס כל ישראל בני מלכים הם כי מי שיש לו נשמה טulos אצילות נקרא בן ישראל ני' ר"ת של ע"ס דאצילות ננדע : ואמר חשלג נצלמן שהוא ב"פ נינהם א"ת נצלמן וכו' אלא טחנת שגיהם הוא נצלמן דכר ונוקנא כנ"ל : יותר ויל' וקצרה דגיהנום יש רמ"ח מורי' והוא צלמות דכר ונוקנא הוא ר"ז מנין מרור . לנ"א כל הקורא ק"ש . ומדוקן בה שיהי' רמ"ח תיב' מצנין לו נינהם שנ' וכו' את נצלמן וכו' : והנה מי שהוא רחמן ומרחם על הנויות מצנין לו נינהם רטמ"ח מורי' ולין על מי שהוא רחמן אמר ימלט נפשו מיזן שאל סלה : ונראה דז"ס

ז"ט חם' ויקרנו ימי ישראלי לסתות ה"ה"ר טי גבר יהי' לא ויראת מות: טי גבר נאניהם יצחק
 ויעקב: ולכארוח קשת לטה לא אמא גבי' וימת אברהס(ח"ה"ר ט) ונראח דאברהס הוא חס"ד
 ויצחק גבו"ריה ויראה ני' נבורה ואיות גבר הנקנש את יצרו כי ירא מהריין זהב י"ח והבנשahn טניא
 לדי' ויראת חטא וייעקב הוא רוחמים ואלו נ' מס' גבר וע"פ"כ מטה לו"א הה"ר טי גבר יהי' ע"פ
 שהוא גבר: זא"ז' הרוב המת"א"ה"ג טוהרשה"ז ו"ל פ"י'ם"ונורע יעקב חי'ק"מ' שנים להנין על
 קמ' קללות שבת"כ ושנמ"ת. והנה יש עוד פנה' א' אשר לא כחוב בס"ת זו מיחת צדיקים ואם
 היה ח' עוד שנה הי' סני' נס על מנהו לו לא ויקרנו ימי ישראלי לסתות ה"ה"ר טי גבר יהי' זכו' ור' פח'ח:
 ונחזר לעניינו ש"ג מידות יש באומה זו גבר גסא' הו"ל קי' שא"ל ב"פ בידוע שלא עמו אבותינו
 על הדר סיינ' וזה הגנו לא נכסף מי שלא נכסף הרי' הו' נעכ'ום ואנו מתחילין חסלאחות לנו'
 ה' הצדקה ולע' בושת הפנים וא"ח' אומרים אלה' בשותי ונכלמתה להרים אלה' פני אליך ועו' נמה
 פעמים במחוז ובSELICHOT אטו מוכרים הבושא ואנו דונרי' שקרים שא"ל ב"פ ממשינו הרעים ואין
 תחשוכה יוצא-מפניו כ"א, ממשינו כתו' טנחו' כח'ה: ונראה השטע שמתיחד הבושא לפנים ודיiker
 הבושא מעכירותיהם נרשים כפניהם וככני' בדעתם נתקין חריטות: ונראה דזה שאמר הסקונן
 בנה תבנה כלילה ומעתה על לחיה' אין לה מנחם מכל אוני' כל רעי' בגנו בה ויאמר נמתמי'
 בנה תבנה על עונתי' כלילה בಗלות זה שנמשל ללילה ודעתה על לחיה' והי' מן הראו' שהיו'
 נמתקים הרשימות של עברות וא' עפ'כ אין לה מנחם מכל' אהובי' כל רעי' בגנו בה לה לאויבים
 וזה ב"פ שהוא בוש מהעכירות הנרטמים בפניהם-שלא נמק עדין וזה שא"ר' הו"ל ע"פ ולמען תהיה
 יראו' ע"פ לבלי תחטא' סיטן טוב באדם שחוא בישן לבלי תחטא' מלמד שהושא מכיא לירוי
 י'ח' וקשתה הדר נחן הושא אלא דמוקשה להס הלא היראת נתיחס לב' ולא לפנים לנו' פי
 והיראה הוא מחתת בושת הפנים שהוא בוש מהעכירות הנרטמים בפניהם ולען הוא וזה מלמד
 שהושא מכיא ליז'ו י'ח': ולפי פ' זה שהגנו לא נכסף הוא מלהון נטפת פנים יהי' התכוון הכתוב
 בדור אחר דא"ח' לתקשו וקשה קשות עצמן וא"ח' קשות אחרים וכי האלשן ע"פ' פ' הפסוק
 בפ' נ' חזא-ני תרואה את שור אחיך או את שיז מדי' זכו' נ' יש רשות שכונתו להויק ואין הטעאה
 להויקה נשור שמוק בקרן ויש רשות שהוא נשחה שעושה לתאכון מחתת הנאותו: אחיך הוא הש"ז.
 וזה נ' תרואה את הטעאה והתעלמת סחט שטרצה להתעלם מהם שלא להוציאם אמר לא תחולל
 ממיל' ש' מחתת עונתייהם והתעלמת סחט שטרצה להתעלם מהם שלא להוציאם לאי' תחולל
 להתעלם רוק תוניכת אותם ואם לא קרוב אחיך אליך ר' ל' שאחיך הק' ב'ה אינו קרוב נס אליך המוניכת
 או תחוללה ואספתו את הק' ב'ה אל תק' ביתך והי' עפן עד דרוש אחיך אותו ר' ל' שתחלה תקשט
 עצמן בתשוכה עד שישיה הק' ב'ה עפן עד דרוש אחיך אותו שלא ידרוש אחיך הוא הק' ב'ה אותו רק
 שידרש מכך הוא אותו שתחזרו בתשוכה ע"ש' ב': ונ' ל' זהה שא"ר' הו"ל והתעלמת מהם פעמים
 שאתעה מתעלם זקן ואינו לפ' נבונו או נהן ואכיה בבית הקנאות ולפי רטנו שלו וקאי על' חונחח
 י'ל. זא'ר' הו' כשם שמצויה לומר דבר הנשפט עך' טוצה שלא לומר דבר שלא נשמע ונכתב רט' א' בה' ז'כ'
 ס' ת' ר'ה. זהה דזוקא לרוכים אם רכבים עושין אותה עכירה לו' ואה' עלמת מהם פעמים שתעלם
 ולא תוניכת שאתעה יודע שלא ישמעו והוא דזוקא מהם מרכבים וב' מ' מה שאמר מהם וא"ח' א' אמר
 גלשן. יחיד ואספתו אל תוק' ביתך והי' עפן עד חזוש אחיך אותו וזה געלם ונודקי בקהלם טן האלשן
 חטא'ו: והנה קשותה מוניכת א' ע' תחוללה וא' מ' מוניכת אחרים יש כוה' ב' תועלת א' למוניכת
 שלא ינסוף/ויבוש כ' נשטוכית' לא' זההו בעצמו אינו נקי מן החטא או קיא קלון על כבוזו של' מוניכת
 גמ' ש' האלשן ע' מ' יוסר לך' לocket לו קלון ומוניכת לרשות מוטו של המוניכת שישיב לו ואה' שודר מרת
 תעשי' טול' קורה קבוץ עינך ע"ש' ב': ה'ב' ערוא' תיבוע' מ' שטוכית' אותו בראותו שהמוניכת מוניכת
 א' ע'

א"ע תחילה ומקשط מעשלו או נם הוא לא יתבונש כמשמעותה מן המוכן, ויראה לקשת נס הוא מעשייו וoho התקשו וקשו הגוי או לא נכסף המוכנich ונס התקשו וקשו או הגוי לא נכסף: ולכון הריני מוכנית א"ע תחילת על מעשי הרעים שעשייתו מנורו עז. היום זה או לוי ולוי מטה שעשיתך אין מרודתי במ"מ"ה ה"קב"ה ונחתותך הקדשה אין מטה בנסמתי והחלפתו עלום עוטר בעולם עובר ומה אעשה ליום פקודה ברורתי שתחזק או לאותה בושה או לוי לאוותה כלימה הריני מהחרט בחרש גמורה על כל עכירות שעשיתך מנורו עד היום הזה וחזרה שלמה מהבנה ברבים והנני בונה ומוכנה ונאנח וצעק וגונת ומילל בטנרים ותרועה עליהם עלייהם וכן עכשו הריני מכך עליו שלא אעשה שום עכירה ואכמוש את יצרי ואעשה רצון יוצריו כי אל אלהים ה' הוא יודע שרצוני לעשות רצונו אין שאור שביעיסת מעכבר אותה הוא ה"צ" הפסמץ את האדם . וכןכן אתם גם אתם לרבות שלוחיכם היא הנשמה שנשלחה' לזה העולם להשב דבריהם אמרת לשולחה תחרשו בחרצה גטריה עלן כל עכירות שעשיתם מנורויכם עד היום הזה ותוורו בתשובה שלמה סאהנה ברבים ותבנו ותאנחו ותצעקו ותיללו בשנורים ותרועה עליהם ומן עכשו תקנלו עליים טלא ועשנו שום עכירה ותבנשו את יצוריים ותעשנו רצון יוצריכם : וע"כ אלה סלחות סלח לם מחל לנו נפר לנו חטאינו ועונתינו ופשעינו שחטאינו ופשעינו ושפצעינו מנורינו עד היום הזה ותמלא כל חשמות שפנמנו בשמך הנadol ויה' מלפני ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיתהפכו זולנו תינו לוניות ומלאן רע יהי" טוב טוב וישראל ה' ע"כ יורה חטאיהם בדורן והוא לרצון אמר פינו והנין לבנו לפניך ה' צורנו וגואלנו אכ"יר : כורוי ורבותי אנחנו חטאיהם הרנה וצריך לעשות הרנה תשובה תפלה צוקה נמ"ש שלה הנשל בוה ווער עט האט פיל ניריסין דער טוו פיל פליקין וכל עכירה הוא קרייה ופנס ונכח בנשנתו ובכל העולמות אבוי"ע ותשובה ותפלה וצקה הוא התפורה וא"א לפרט כי רנים הם רק מקטת דמקצת העולה על ריעוני :

שלמה המלך ע"ה אמר תחת גורה נבנין מהគות נסיל מה מה שאמר דוקא מה נראה דמנעו ח"ל ז' רוחות שכונות שקר א' רוחה ק' וכויות . תילול השם א' רוחה ק' תפנות ביוזי א' של תורה ות"ת רוחה ק' שכונות . נכלות פה א' רוחה ק' המכחות . גוילה א' רוחה ק' הכרות . מחלוקת רוחה ק' פרנסות . לה'ר א' רוחה ק' תפנות . ולכ"א מהគות נסיל מה . או י"ל דקלות שנמ"ת הם צ"ט עם מה אשר לא נתוביה . ונסתיר מעשה רוקח שהינך מהותני הרבה הנאון החסיד המפוזס מוה' אלעד רה' אב"ד רק"ק אמשדרם א' שהצ"ט קללות שנמ"ת נתקיימו מחרוכן בית שני ולא נזכר בקללות שנמ"ת החורבן עצמו הרוי ק' ומט"ז ס"ל לר"ז ארבעים שלמות הוא לוקה ומ"ל מלכות ושיתין פולסי דנורא נב"ד של מעלה הוא ק' נגנדי הקללות וזה מהគות נסיל מה . וע"ד החסוד י"ל דנסיל נקרא נוקבא וקליפה והנסיל נתן לח נח ונוקבא דקושה הוא שם ארני וכ"ד צירופי אדני הוא צ"ו אותן ור' אותן חנול הוא ק' ומצורה היו ק' אונס נמשך והיא יתמייסרת את הנסיל וזה טהרות נסיל מה וק"ל : ומחלוקת הוא אותן מות תל"ק ונס מ"ת חלוק כי המיטה מלפפתו גט מחלוקת ג' חוקף הדין ע"ה ונולל וכובל והוא ג' אלהים דירין ואלהים ברבווע ואלהים פשוש ושפער שהוא ג' מחלוקת וג' ג' אלהים הוא חרכוה להקהל הקהיל ולאסוף המתנות שיהי' באגודה אחת כל עסת ישראל : וש"ה אמר במשל ורנן ספריד אלף והכוונה ג' ל דנודע ומחמת מחלוקת גשה פירוד בין חסיד ובין דין ואיתא כי"ר בשם המקובלים אלף הוא אל פ' שהוא ג' אלהים שחווא חסיד ודין והדין כבוש תחת החסיד וזה הוא ונונגן ספריד אלף שפעריד בין אל ובין אלהים . שחווא קROLות ראש איזו"ל מרגילין לעורו . וש"ה אמר ולשמה סה זו עשו והנה אר"ל בקשׁו לנגיד ספר קROLות שרבינו סותני' זא"ז כתיב ושבחתי אני את השמה וכתיב ולשמה מה זו עשות כאן בשמה של פצצות כאן בשמה עאיו של פצצה לממן שאין השכינה שורה לא מתוך עצמות ועצמות שחווא

שחוק וקלות רואש אלא מתוון שטח של מצוחה. הקשי' מפורשת טנ"ז ואין השינוי שווה אלא שטח שטחה של מצוחה וגם יש לזרק כפסוק שבסל' העניין במלת שונות ושכחתי אני וגס תי' את מיותר וגראת דאית' נגרא אסורה זסוכה אמור על חילול הוקן כשהי' שמח בשמחת בית השוכינה אם אין כאן הכל כאן ואם אין אני כאן מי כאן והכוונה גורע שהשכינה נקראת אני זהה אם אין שהשכינה כאן חכל כאן. זה ושכחתי אני את השמחה פ' נשאנו שהוא השכינה את השמחה או ושכחתי וזה אחר שתירצנו ושכחתי אני את השמחה הוא בעסחה של מצוחה אמר למן שאין השכינה שורה אלא שטח שטחה ש"ט וע"פ הקיימה זו שחשכינה נקראת אני שמעתי בשם א"מ"ר הרב ה"ה החסיד חמיטרוסס ו"ל ה"ה שוה פ' חמוניה אם אין אני לי מוי וכשאני לעצמי מה אני דנדוע דהיצ'ה מהחדר על האדים בכל יום ואל מללא. הק"ב' העור לו לא הי' יכול לעמוד נגנו וזה אם אין אני שהשכינה ל' לעמוד נגנו הי' צדיק שעד לתומנו מה אני טלשן מה רב טובך וד"פ"ח: ק"ש וחפלה וב' חט ושרר ברכות שלא בכוננה הוא גנוף ללא נסמה וחניא בע"א משל פאה על מליצה זו ע"ב: ובק"ש נגנו נתברר שהמדרך הנה מצנין לו ניגנים וכחפלה שמונח עשרה המכונין בה ניצול ב"ה מסעות טנסעת הנשחת עד בואה אל מקומה אחר מיטה מהחיצוני' ופוגעים רעים: שיטת חולין ב"ה נגב'ם ונפרט בשעת החפלה ופשיטה בשכת ונודע מה שכתב בדור מאן דמשתעי בבני נישתי' וכו' ועל המדריך בשכת בני נישתי' אי' בזורה ז"ל נד עלו וטראל לבני נישתי' אסור לאשותלא אפיו לזכוך כי' נישתי' אלא נAMILIN ותשבחן וצלותן ואורייתן וכודא חוי לון ומאן דאישתול במילוי אותרין ובAMILIN רעלמא דיא יהו בר שע דקה מחלל שבת' לית לי' חולקה בעסאי דישראל תרי טלאcin ממין על דיא ביומא דשבת' ואינו שוו יודהון על רישיהון ואצרו ווי לפלי' לית לי' חולק' בקב'ה ע"ש. ונראה דזה כוונת הפסורה נ' ונשמע א' ונשמע קולו בפאו אל הקודש לפני' ובצאותו ולא ימות ב' נשעה ונemu'. נ' ונשמע פתגט המליך כי יש שלשה כתות ליום הרין המדרנרים ב"ה צדיקים וrushim בינוים. וrushim סדרנרים כנה' כמיד נשכאים לנבה' כקומות החפלה וכ' אחר החפלה צדיקים אינם מדרנרים כלל אף אחר החפלה בינוים נהרין מלדריך קומות החפלה ומדריךן אחר החפלה ונודע רהטיעל' מכפר על חטא הלשון כמו שרדריך האלשן זה ונשמע קולו בפאו אל חזוש לפני' היינו תינוף בביתו אל הקודש יהיה קילו לפני' ה' נחרורה וכחפלה ולא בשחת חולין וגס ובצאתו יהי' קולו לפני' ה' ולא בשחת חולין משיבין ישראל נשעה ונשמע פ' נשעת כמו שאמרת ונשמע קולו כי' ומפרשין ונשבע ב"ה נגב'ם חטgem המלך שהוא תורה ותפלת ולא שחת חולין: תפילין פסולין בכה עניינים שאין מרוביין נס השינוי. אין ניכרין והרצעות אין רחבים נשוערה וסקולקלים ונתקה' השחרוחן וגס אין מינחין כראו שאריו אין החפלה ש"ר מונח על עיקרי חטעד ובע"לה אי' והוא קרכטה דלא פנה תקלין והם פו שי' ישראל בנופן ניגנים כלה והם אינם נሪים. ואמרו ר' ר' בשבר מצות תפילין דמאריך ימים ושהוא מובטח שהוא בן ע"ה. ולאינו ניגנים שלחת בו. ושורונותו נמחלין לו. וכל' מי שאינו מניחו כראו עובר על שמוונה מ"ע בכל יום ומברכין ב' ברכות לבטלה: טוות הוא זו מות שנ' למן ירכו ימיכס ימי' בינוים ויש הרבה פסולים ואפי' נשרים רק שמנחים בשטאל' ויש שאינו בחללה שליש העליון והא מ"ע שלא ח' נ': יציבות Skolla' בנגד תר' נ' מצות ונמה יציבות יש שהם פסולין ויתן האודם על לבו כי מכל הנגידים שהאודם לונש בחיו אין מלכישין אותו אחר מותנו רק הטעלית ואם יהי' יציבות פסולין או טופחין אותו על פניו ואופרים לו טול מה שחבאתה. במדרש אי' האזינו השמי' אם תרצה שלא תחש' באזון ולא' טברין התה אזין לשמעו. דברי חכמים שא' שמעו ותהי נפשיכם אכ"יר: